

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKBABA

— Çek !..

Radyo ve radyom
kadar

RADYOLİN

de insanlığa hiz-
met etmektedir :

Çünkü

RADYOLİN

dişleri, dişler mide-
yi, mide vücudu
kuvvetlendirir. Sıh-
hatli ve kuvvetli in-
sanlar da medeni-
yete hizmet eder.

*Sabah, öğle ve akşam her
yemekten sonra dişlerinizi
muntazaman fırçalayınız.*

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

DİŞ ve ÇENE RÖNTGENİ

Beyoğlu Tünel İstiklâl caddesi

Telefon: 43413

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü

Yusuf Ziya

KENAN Basımevi ve Klişe Fabrikası

CİLDİNİZ
CANLI DIR

HER CANLI ŞEY GİBİ

CİLT NEFES ALMALIDIR

Adi Pudra cildi bogar

COTY Pudrası

CİLDİ HAVALANDIRIR

COTY Pudrası

CİLDİ BESLER

COTY Pudrası

CİLDİ GÜZELLEŞTİRİR

COTY

MEŞHUR FRANSIZ MARKASI

NEZLE, GRİP

BAŞ, DİŞ

ROMATİZMA

ve bütün ağrıları,

kadınların ay san-

cılarını derhal

geçiren

SEFALİNİ

her yerde ısrarla

arayınız

SEFALİN

1 - 12 lik ambalâjlar içerisinde. Taklitlerinden sakınınız

NEOKALMİNA

BAS DİŞ AĞRILARI
NEURALJİ

Sarayburnu havuzu

Belediye şehrimizin başına yeni bir fesleğen takıyor: Sarayburnuna havuz kazdırmış!

İstanbulun imarı için, şehrin hiç bir köşesinde görmeğe alışmadığımız bir kazma kürek faaliyeti, kaç gündür bu deniz kıyısında dalgalandırılmaktadır: Topraklar eşiliyor, tarhlar deşiliyor, molozlar boşalıyor ve gittikçe derinleşen geniş bir çukur içinde, yüzlerce a-mele, define arayan masal kahramanları gibi kaynaşıp duruyorlar...

Deniz kenarına havuz!...

Nice harab sokaklara bir kaldırım taşı çıkıramaz, nice karanlık yollara tek fener taktıramazken, belediyemize bu yeni zengin hovardalığı da nereden geliyor!...

29 Teşrinievvel gecesi, sıfıra yaklaşan yarı donmuş bir hava içinde, Sarayburnu havuzundan fışkıracak renkli suları, acaba sandal safasına çıkacak hangi kanı tutuşmuş kabileler seyredecek?...

Cumhuriyet bayramına, deniz kenarına havuz kazarak iştirak etmek pek sudan bir gayret, hatta bir gayretkeşliktir!

Türk milleti, Cumhuriyetin feyzini, memleketin her köşesinde görüyor: Denizleri dağlara, dağları denizlere bağlayan demir aklar, çelik köprüler, bu on beş yılın eseri değil mi?...

Dilleri Arab harflerinin şalvar düğümünden çözülen büyük halk yığınları bu on beş yılın çocukları değil mi?...

Göklerde uçan şu kanadlı nesil, bu on beş yılın yavruları değil mi?...

Üniversitedeki tedris kürsüsünden bankadaki yazı makinesine ve mahkemedeki adalet sandalyesinden hastahanedeki ameliyat masasına kadar geçen Türk kızı, bu on beş yılın mahlûku değil mi?...

Ankaranın çıplak dağlarına, baharın yeşilliğini ve medeniyetin betonunu giydiren bu on beş yılın eli değil mi?...

İşte, bu on beş yılı, İstanbulun taşına toprağına yalnız bir otomobil te-

kerleği ile basıp geçen ve yalnız bir otomobil penceresinden seyreden belediye, bugün kasasından elli bin lira avuçlayıp Sarayburnundan denize atıyor...

Yusuf Ziya Ortac

— Siz oğlumun nişanlısı imişsiniz; önce bana müracaat etmeniz lâzım gelmez miydi?..

— Düşünmedim değil ama, gene oğlunuzu tercih ettim!..

ERKEK KADIN OLURSA!

Tefrika No. 3

OPERET 3 PERDE

Yazan: FİSKE

Talât — Şimdi beni dinle!... Biraz sonra buraya Karabet Atmacıyanla Necdet Gültenin kanları gelecek. Onların katiyen kocalarını görmemeleri lâzım. Doğru benim odama getirirsin. Fena bir tesadüfle karşılaşmalarına mani ol!

Talât — (1) Numaralı hastaya ameliyat yapıldı mı?

Reşit — Yapıldı.

Talât — Nasıl gidiyor?

Reşit — Çok iyi. Hararet normale düştü.

Talât — Ya (8) numarada üremiden yatan?

Reşit — Fena, kalb gittikçe zayıflıyor!

Talât — Kanfre yapmadınız mı?

Reşit — Yaptık.. Faydasız...

Talât — Bir kere de ben göreyim.. Sen biraz yukarda kal. Ben şimdi gelirim.

(Bay Reşit yazı masasının başına geçer. Cebinden bir fotoğraf çıkarır, evire çevire bakmaya başlar. Bu sırada sağ taraftaki kapı aralanır. Başında şapkası, gözlerinde sürmesi, dudaklarında rujuyla bir kadın kıyafetine giren Hazım görünür. Aynı zamanda sol taraftaki kapı aralanır. Oradan da Vasfi Rızanın başı uzanır. O da Hazım gibi bir kadın kıyafetindedir. Birbirlerini görünce ikisi de başlarını içeri çekerler. Bu bir kaç defa tekerrür eder. Vasfi Rıza, usulca kapıyı açıp içeri girer. Bu zamana kadar Bay Reşit elindeki fotoğrafla meşguldür.)

Vasfi Rıza — (Kıntarak) Girebilir miyim?

Reşit — Buyurun!

Hazım — Ben de girebilir miyim?

Reşit — Hay hay, siz de buyurun!

Vasfi Rıza — (Dönüp Hazımı görür) Aman ne sırnaşık şey... Bir türlü peşimden ayrılmıyor!

Hazım — Sus ol be... Buraa geldim ise peşine takıldım sanoorsun?

Vasfi Rıza — Neye geldin öyle ise?

Hazım — Bay toktor ilen görüşecek hususî bir maslahatım var!

Vasfi Rıza — Bay doktor ile ben görüşeceğim.

Hazım — Senin ne maslahatın var ki?

Vasfi Rıza — Senin var da benim yok mu? Benim de var.

Reşit — Kavga etmeyin. Oturun bakayım. (Birini sağına, ötekini soluna alır.) Sen şuraya.. Sen de şuraya.

Hazım — Böyleyanbeyan oturacağız? Görenler bir şey demez?

Reşit — Demez. Doktorla yan yana oturulabilir. Zararı yok!

Vasfi Rıza — Bunu dışarı çıkarırsanız olmaz mı?

Hazım — Ay... Sen çıksan olmoor?

Vasfi Rıza — Ben çok hususî bir meseleden bahsedeceğim.

Hazım — Benimki de öyle.

Reşit — Zararı yok. İkiniz de söyleyin, dinliyorum.

Vasfi Rıza — Benimki pek şahsî... Nasıl söyleyeyim, şey... (Kulağına fısıldar).

Reşit — Ya?!...

Hazım — Benimki de... (Kulağına fısıldar).

Reşit — Ya... Peki siz evli değilsiniz?

Hazım — Yanlışlık ilen beni bir karı ilen evlendirmişlerdi. Neler çektiğimi bir ben bir de Allahım bilir!

Vasfi Rıza — Beni de erkek sanıp bir kadınla evlendirmişlerdi. Neler çektim, neler?

Reşit — Peki ama, boşanmadan nasıl evleneceksiniz?

Hazım — O sayılır? Karı karı ilen evlenir?

Vasfi Rıza — Öyle ya... Kadınla kadın evlenir mi? Şimdi artık serbestiz!

Reşit — Kime varmak niyetindesiniz?

Hazım — İstoorum ki şöyle sizin gibin 25, 26 sında...

Vasfi Rıza — Sizin gibi tombulca, elâ gözlü, kumral saçlı...

Hazım — Güler yüzlü...

Vasfi Rıza — Tatlı dilli...

Hazım — Tahsili, bilgisi yerinde...

Vasfi Rıza — Ciddî bir meslek sahibi. Meselâ doktor.

Hazım — Evet, toktor!

Vasfi Rıza — Kadın kıymeti bilir.

Hazım — Evet, bilirl!

Vasfi Rıza — Vefakâr.

Hazım — Evet, mefakâr.

Vasfi Rıza — Bir kadının kalbinden geçeni anlıyacak kadar zeki..

Hazım — Yaniya lep demeden leblebiyi çakacak kertede...

Vasfi Rıza — Sizin gibi kibar, şık..

Hazım — Sizin gibi komilfo... Böyle birini bulur isem Balıkpazarında tükânlarımı üstüne edeceğim.

Vasfi Rıza — Ben de Adada köşkü mü vereceğim.

Hazım — Üstelik Feriköyünde bir de han veroorum!

Vasfi Rıza — Ben de Maçkada bir apartıman veriyorum.

Reşit — Durun, üstüme varmayın!

Hazım — He de bitsin!

Vasfi Rıza — Peki, de, kâfi...

Reşit — Bırakın beni!

Hazım — Bırakamam toktor, halimi anlamoorsun?

Reşit — Halinde ne var?

Hazım — Ateşi aşkın ile tutuştum, çıra gibi yanoorum.

Vasfi Rıza — Yalan, inanma... (Diz çökerek) Onunki sahte, seni kalpten seven yalnız benim!

Hazım — (Elini tutmak ister) Yüreğime elini ko ki anlaasın...

Reşit — Bırak, beni!

Vasfi Rıza — Doktor, sensiz yaşayamam!

Hazım — Ya bu. Karabet Atmacıyan cariyen yaşar?

Vasfi Rıza — Doktorcuğum, sevgilim!

Hazım — Şekerim, ciğer yavrum!

(Bu sırada Feriha Tevfik içeri girer. Onları bu halde görür.)

Feriha Tevfik — Aaaa... Bu ne ke-pazelik?...

Reşit — (Telâşla) Rica ederim, sa-kın yanlış anlamayın, biliyorsunuz ya. Bunlar... Şey... Size anlatacağım. Biliyorsunuz ya...

Feriha Tevfik — Lüzumu yok... Ben sizi ciddî bir adam zannederdim...

Reşit — Neden canım, Bilmiyor musunuz?

Feriha Tevfik — İstemiyorum

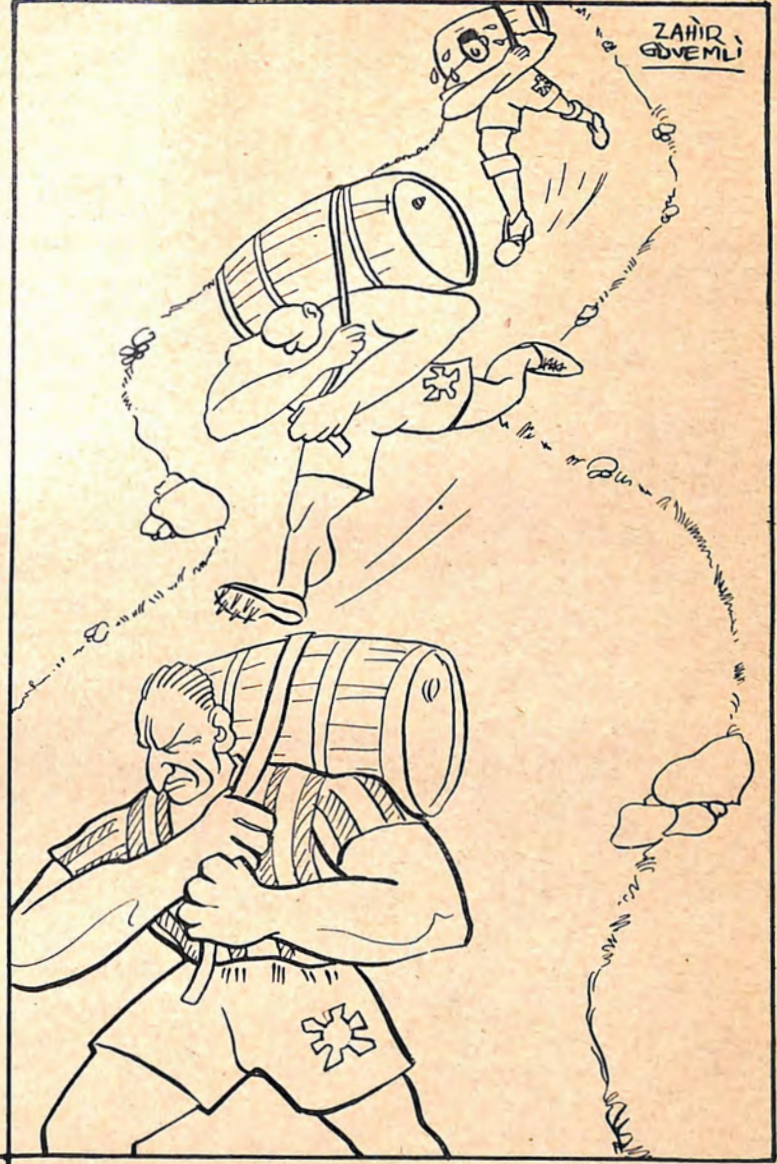
(Arkası gelecek sayıda)

Haftanın Karikatürleri

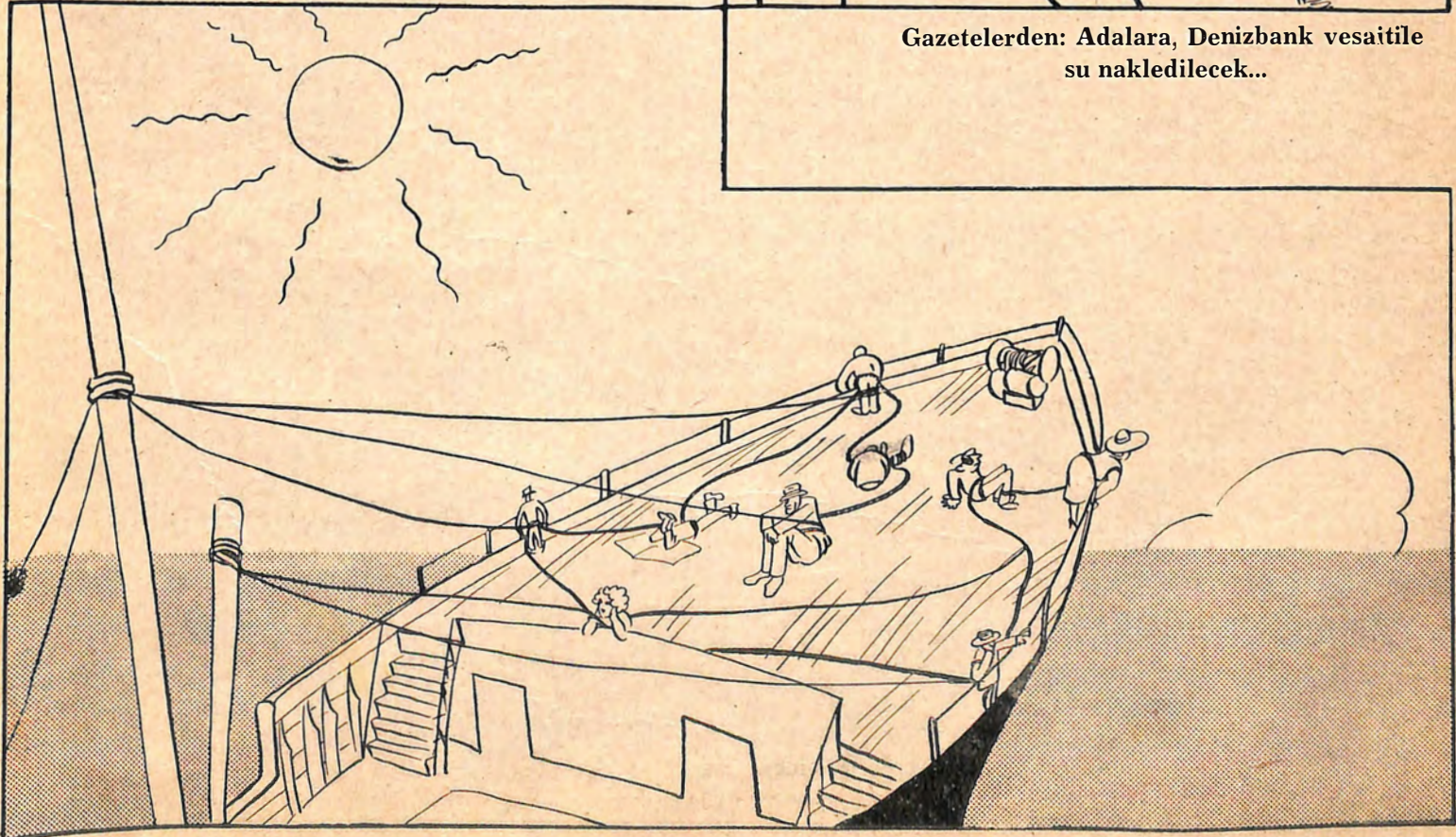

— İstatistik Umum Müdürlüğü bir cep yillığı neşrederekmiş ..

— Ay, cep takvimi şairleri oraya da mı girdi?..

Gazetelerden: Adalara, Denizbank vesaitile su nakledilecek...

Marmarada dalgalar bir adamı güverteden aldıktan sonra: Yolculuk!

MEDED!

Bahtın siyah yolunda sade ben kaldım yaya!
Yarım pabuç gezenler bindiler hep otoy,
Şehir meclisine de âza olamaz mıyım?
Çünkü yoktur seçilmek imkânı Kamutaya!

Agâh Sırrı Levendin bakındı tafasına,
Paçaları sıvamış daha varmadan çaya.

Gözüm açık gitmezdi şu bin liralıklardan
Bir tanesinin görsem yüzünü doya doya.

Eimem ki kime kızmış Mahmud Kemal üstadım,
Ankara yokuşundan iniyor söve saya..

Ali Çetinkayadan bir üyelik bulaydım,
Su şirketinde olsun, Elektrikte veya...

Talihim cimrilikte aynile Cevdet İzrap,
Unutkanlıkta benzer Falih Rıfka Ataya.

Şu Fiske'nin perişan haline bak da acı,
Yüreğin taştan mıdır medet ey Şükrü Kaya!.

Fiske

TAKSİTLE

Sabahleyin idam mahkûmunun ka - pısı açıldı. İçeriye müddeiumumî ile hapishane müdürü girdiler. Araların - da şu muhavere geçti:

Müddeiumumî — Cesur olunuz, be - şeriyete olan bor - cunuzu ödemek sa - ati geldi.

Mahkûm — Aca - ba taksitle ödesem olmaz mı?

ONA GÖRE

Reis, mahkeme - mede, maznun Av - rama bir aralık şu suali sorar:

— Sen içki kull - nır mısın?

Avram yıldı:

— Affedersiniz, re - iz paşa haza - retleri, önce şunu anlayayım: İkrâm mi edeceksin, yok - sam istintak mi edi - yorsun?

— Hayatımda ilk defa olarak bir erkek beni öpüyor..
— Fakat ben sizi bir ay evvel gene öpmüştüm..
— Ay! O siz mi idiniz?..

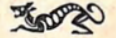
İKİ ARKADAŞ ARASINDA

Bekâr — Sen ev - lendiğin zaman re - fikanı sevmiş miy - din?

Evli — Hem o ka - dar ki yiyeceğim jelirdi.

Bekâr — Ya şim - di?

Evli — Şimdi ye - mediğime pişma - nım...

GAYET GARİP BİR ROMAN

Muharriri : Aka Gündüz.

Size bu asırda görülmemiş bir ro - man yazıyorum:

Birinci fasıl:

Bir delikanlı bir genç kıza âşık ol - du!

Üçüncü fasıl:

Kırk sene sevişti - ler, adam akıllı me - sui oldular!

Dördüncü fasıl :

Her ikisi de ra - hat döşeginde ve - fat etti!

Beşinci fasıl:

Bu işe bütün memleket parmak ısırdı!

Bitti

BİR AŞK MACERASI

Yazan : K A R G A

Şakir Aydoğdu, yazıhanesine gelir gelmez, kâtip, eline bir mektup tutuşturdu.

«Sevgili tontonom!

«Dudaklarımda hâlâ senin dudakların baş döndürücü lezzeti var. Seni çıldırasıya seviyorum. Seni bekliyorum.. Ne

zaman geleceksin, ruhum?.. Bana çabuk bir yer tayin et, hemen geleyim, müjdeni sabırsızlıkla bekliyorum.

Müjgân»

«Post restant, Eminönü.»

Şakir Aydoğdu, bu ateşli nameyi evire çevire bir daha okudu. Sonra kemali saffetle hatıratını yokladı. Böyle hiç bir Müjgân, hiç bir sevgili hatırlamıyordu.

Şakir Aydoğdu, haramdan külliye münezzeh gönlünü zevcesi Bayan Kâmiyap'la, pederden kalma manüfatura nicareti arasında mütesaviyen taksim etmişti. Bu iki şeyin haricinde hiç bir muhabbet, kale kadar metin olan kalbine nüfuz edememişti. Müjgân kim ola?.

Şakir Aydoğdu, zarfı tekrar muayene etti. Evet.. Üzeri kendi namına yazılıydı. Fakat Müjgân, hiç şüphesiz aldanarak asıl sevgili tontona da - her kim ise - kumaş alım satımına müteallik alelâde ticarî bir mektup göndermişti.

Şakir Aydoğdu, gülümsedi, beş metre tafta ısmarlıyan mektubu alınca, zavallı tontonun düşeceği hayreti düşünüyor, zevkleniyordu. Sonra, bu yanlışlığı irtikâp eden kadını göz önüne getirip hayale daldı. Seni çıldırasına seviyorum.. Acaba Müjgân nasıl şeydi?.. Kimdi?.. Şakir Aydoğdu, elli senelik hayatının bütün safhalarını birer birer gözlerinin önünden geçirdi. Bir tek macerası yoktu. Sakin, mü-

tevazin, mutedil bir ömür sürmüştü. Elindeki namenin hakikî muhatabını düşündü ve onun yerinde olmadığına esef etti. Hattâ, daha da ileriye giderek, heder olan hayatından hicap duydu. Nerede ise yeise kapılacak, çocuk gibi ağlıyacaktı. Birdenbire kalemi eline aldı ve şu cevabı yazdı:

«Bin defa sevgili Müjgâncığım,

«Seni ben de deli gibi seviyor, senin o çılgın busenin hasretile cayır cayır yanıyorum. Yarın akşam üzeri tam saat beşte Gülhane parkında, sağdan üçüncü peykenin üzerinde bekliyeceğim. Şakir Aydoğdu»

Cevap ümit etmeksizin, yüreği çarpa çarpa, bizzat mektubu götürüp postaya verdi.

Saat beş. Gülhane parkı o kadar kalabalık değil. Şakir Aydoğdu, sağdan üçüncü peykenin üzerine kurulmuş, yarım saattenberidir sevgilisini bekliyor. Bu otuz dakikanın her biri ona bir yıl kadar uzun gelmiş, zavallı adamcağır heleccandan ve meraktan kaç defa baygınlık geçirecek olmuştur.

Derken, işte uzaktan Müjgân sökün etti.. Geliyor. Orta boylu, esmer, çapkın bakışlı... Fakat pek de güzel denecek gibi değil, alelâde bir kadın! Ne olursa olsun, Şakir Aydoğdu kendini tanıtıyor, özür diliyor. Bir yanlışlıktır olmuş. O da bunu biliyor. Zaten o da bir şaka, bir muziplik yapmak istemiş, o kadar! Müjgân emrederse, gelen mektubu kendisine derhal iade edecek ve bir tesadüfle vakıf olduğu sırrı hiç kimseye faş etmeyecek.

— O halde, yazdığınız mektupta kullandığınız kelimeler?.

Şakir Aydoğdu kızarıyor, bozariyor. O kelimeleri kullanmağa saik olan duyguyu nasıl izah etsin? Gülünç olmaktan öyle korkuyor ki...

Muvafakat cevabı ümit etmeksizin:

— Hay hay!.

— Şöyle bir otomobil gezintisi yap-sak.. Büyükdereye kadar.. Hava alı-rız!...

Baş döndürücü bir sür'atle giden ka-pşalı otonun içerisinde biçare adam kendinden geçiyor, şair kesiliyor. Hayatının tatsızlığından, kalbinin boşluğundan, ruhunun sevilme ihtiyacını takdir edemiyen Kâmiyap'tan, emellerinden, bu tesadüfün temin ettiği sürurdan o kadar samimiyetle bahsediyor ki, nerede ise ağlıyacak.

Müjgân müteessir görünüyor. Minimini elini, Şakir Aydoğdunun avucunda bırakıyor. Artık kendisini bu ma-

ceraya sevkeden yanlışlıktan bahsetmiyor. Çok munis, çok merhametli, çok sevimli davranıyor. Müsterek heyecan her ikisini birbirine daha ziyade takrip ediyor. Müjgân dudaklarını uzatıyor. Şakir Aydoğdu reddetmiyor. İş de olacağına varıyor.

Şakir Aydoğdu, ertesi sabah gözlerini açtığı vakit, bulunduğu oteli cen-net sandı. Bütün geceyi merak ve endişe ile geçirmiş olan zavallı Kâmiyabı aklına bile getirmedi. Bahara kavuşmuş bir bülbül şetaretile, yataktan çıkıp giyindi ve tekrar buluşmağa söz vererek, garsonun çağırdığı otomobile atladı.

Telâşla, para cüzdanını masanın üzerinde bırakmıştı. Müjgân müstehzi bir gülüşle onu aldı, koynuna soktu. Sonra bir köşede sürünen telefon rehberini eline alıp sahifelerini karıştırarak:

— Bakalım! diye söylendi, bugün de hangi budalayı avlıyacağız?!...

Karga

BAŞÜSTÜNE

Bay M... o gece arkadaşlarına bir ziyafet verecekti. Davetliler meyanında bulunan Bay İskender çok alıngan bir zattı. Bay M... in uşağının da aynı isimde olmasına kızacaktı. Yarım saat mütemadiyen bir çare düşündü, uşağı çağırıp:

— Oğlum, İskender! dedi, seni bu akşam Ahmet diye çağıracağım, anladın mı?

Uşak alık alık gözlerini kırptı ve:

— Peki bayım, ya ben sizi nasıl çağırayım?

Diye sordu. Bay M. kızdı:

— Aptal!

Uşak şu cevabı verdi:

— Başüstüne, efendim!

BİR MÜTALÂA

— Her halde erkeklerden ziyade dişilerin teni daha mukavemetli, daha metin, daha incedir...

— Kadın doktoru musunuz?

— Hayır, deri tüccarıyım!

SÖZ TEMSİLİ

— Beni görünce o kadar sevindi ki, kollarını iki defa boynuma doladı.

— Ne de uzun kolları varmış!

PLÂJDA

— Ayol bu kadar açık mayo giydiğin için annen danılmaz mı?..

— Niçin danılsın?. Onun mayosunu giyiyorum!

— Ne âkılsız adamlar... Şu plâjlardaki kabinelerde olduğu gibi, bu localara da birer şezlong koysalar ya?..

Lûgatnamei Zahir Çelebi

Film

Final maçı

Fındık, fıstık v. s.

Gebe..

Geçmiş zaman olur ki...

GÜZEL

Henüz körpeydi çağı
Ne sıcaktı kucağı!
Buselerine kandım:
Dudağımda dudağı!
Görünce bir gül sandım:
Ne pembeydi yanağı!
Bir parça oyalandım
Sevip bu yavrucağı!
Sonra tutuştum yandım:
Sardı alev saçığı!
Sabahleyin uyandım,
Baktım: Onun yatağı!..

Çimdik

SÖYLEYİN!

O, kar gibi, sinesi
Gençliğın hazinesi!
Canımı yakar benim:
Kirpiğinin iğnesi!
Bilirim nerde saklı
Çapkının de'nesi!
Kalem gibi parmağı,
Hokka gibi çenesi!
Odur güzümün nuru,
Ömrümün bir tanesi!
Söyleyin bana versin
O güzeli annesi!

Çimdik

DOSTLUK BEYLE Mİ OLUR ?

Kumaş tüccarı Hayimaçi o gün büyük bir üzüntü içinde idi. Bu üzüntünün para buhranından olduğunu söylemeğe hacet yok.. Çünkü Hayimaçi-yi hayatta güldüren tek bir mesele vardı: Para meselesi!

O gün vadesi gelen bononun esmanı olan beş yüz lirayı akşama kadar tediye etmek mecburiyetinde idi. Hem o gün akşama kadar bir iflâs komedisi tertip edemezdi!

İhtiyar bezirgân, bu parayı tedarik için ahbablarından birine müracaata karar verdi.

Fakat bu iyiliği ona kim yapabirdi? Düşündü, taşındı aziz ahibbasından Salamon piyasada fazla sahavetiyle şöhret bulmuştu. Hattâ Salamonun bir yere para verdiği zaman elinin titremediğine dikkat eden milletdaşları, Salamonun has bir yahudi olduğuna şüphe ederlerdi.

Hayimaçi fazla tereddüde lüzüm görmeden Salamonun dükkânına kadar uzandı. Bir az öteden beriden bahsettikten sonra:

— Bir yere beş yüz lira kadar bor-

Halid Fahri'ye göre : Hakikî san'atkâr!

cum var, dedi... Vadesi bugün bitiyor.

Akşama kadar vermem lâzım.

— Peki neye vermiyorsun?

— Param yokta ondan!

— E?

— Esi mesi yok... Bana beş yüz lira verir misin?

Para verirken eli titremiyen Salamon başını kaşdı:

— Bu beş yüz lirayı verecek adam ahbabın mı?

— Hayır!

Salamon, yarı münfail bir tavırla ellerini açtı:

— Aşkolsun sana be Hayimaçi!

Demek, kirk yıllık dostun Salamonun parasını alıp hiç bilmediğin bir adam vereceksin öyle mi? Doğrusu bunu senden beklemezdim! Dostluk böyle mi olur?!...

TEŞBİHTE HATA OLMAZ

Bir lokantada iki ahbab aynı masada oturuyorlar.

Garson gelip sorar:

— Ne emrediyorsunuz?

— Bir koyun başı.

— Siz?

— Bana da beyinki gibi bir baş getir!.

ARADAKİ FARK

— Affedersiniz bayan, bay evde mi?

— Ne yapacaksınız?

— Aramızda küçük bir hesap vardır da...

— Bu hesabı kendisine tesviye edip borcumu ödiyecektim!.

— Fakat bu sabah ilk vapurla geldi!

Memur — Fakat ne zaman sizden bir şey istesem hep hayır cevabını veriyorsunuz ..

Âmir — Tabii!.. Ben daima ağzını hayra açan bir adamım!..

HERŞEY

52 Sahife
10 Kuruş

ONA GÖRE

Süveydanın zevci ağır hasta idi. Hekimin son defa gelişinde, kadınca-ğz onu bir kenara çekip sordu:

— Doktor, ümidi keseyim, değil mi?

Hekim ellerini uğuşturdu, yutkun-du ve:

— Vallahi, Bayan! dedi, ne ümit ettiğinizi bilmiyorum ki size cevap ve-reyim.

KURTULUŞ!

Avukat, zevcesini öldürmekle maz-nun bir müşterisine sordu:

— Yalnız karını mı öldürdün?

— Evet...

— Pek az.. Seni kurtaramam!

— Pek mi az?.. Anlamadım!...

— Öyleya azizim, şayet kaynanamı, kayınpederini, baldızını, bacanağını da beraber öldürseydin delidir diye kurtarırdım!

— Bayan, kaldırım
— Ayol, ben arab

ÇOCUK MANTIĞI

- Anneciğim, ben gelecek pazar günü yaş değişiyorum, değil mi?
— Evet yavrum.
— Geçen sene salı günü idi, değil mi?
— Evet.
— Gelecek sene hangi gün olacak?
— Belki perşembe!..
— O halde, ben haftanın her günü mü doğdum, anne?!

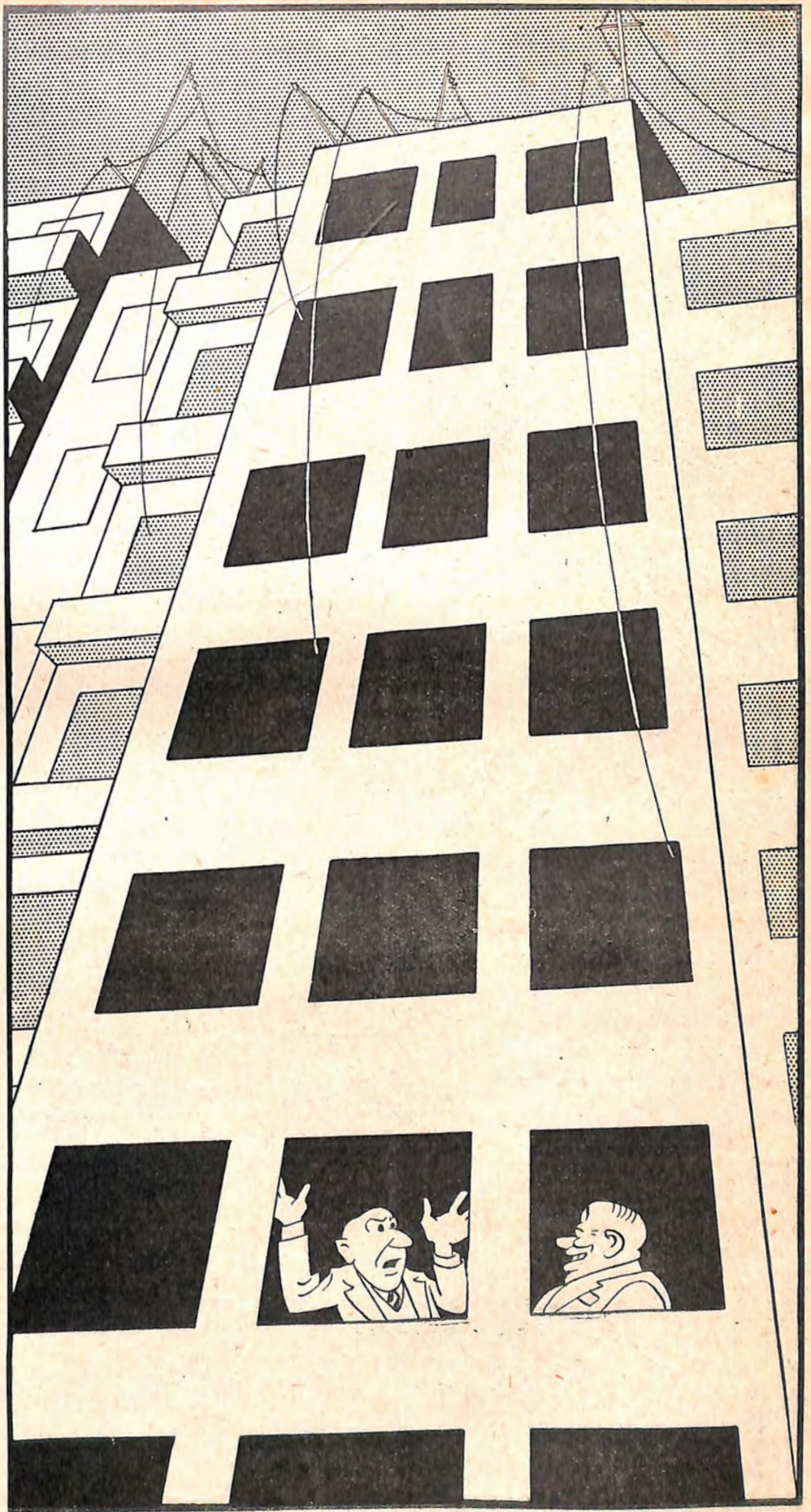
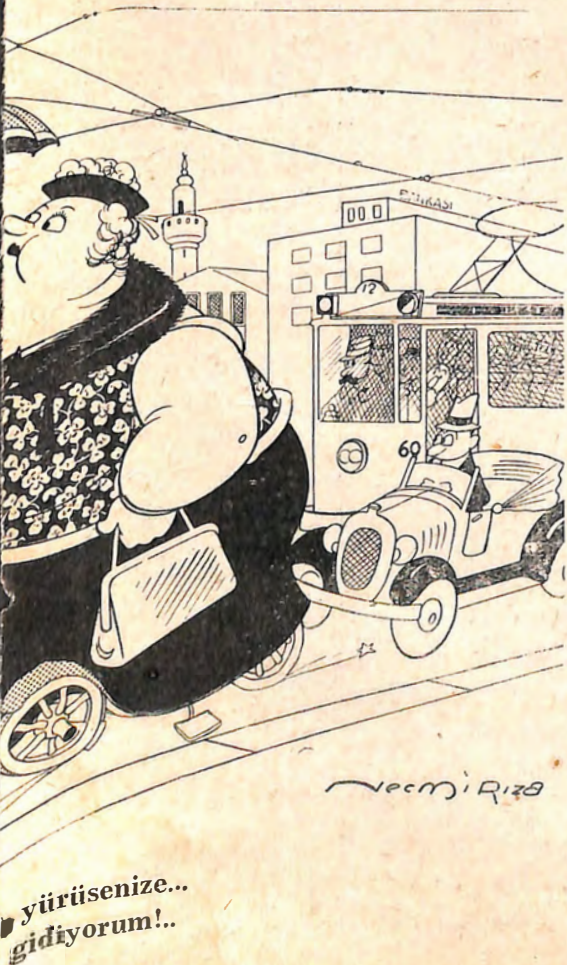
KORKULACAK ŞEY

Bay Hicabi, altmış yaşını müteviz olduğu halde yirmi iki yaşında, fakir, fakat gayet güzel bir genç kızla evlenmişti. Hususî doktoruna müracaatla sordu:

— Doktor, acaba bir çocuğum olacağını ümit edebilir miyim?

Doktor müstehziyane cevap verdi:

— Ümit etmek değil, daha doğrusu bundan korkmalısınız!..

Kiracı — Bütün pis yağmur suları tepemizden aşağı dökülüyor!..

Apartıman sahibi — Nasıl pis olur bayım, yağmur tam altı kattan süzülüyor!..

HERŞEY

52 Sahife
10 Kuruş

Tencere Yuvarlandı

Yazan :
ERCÜMENT
EKREM

Yektâ ile, arkadaşı Suut, Feneryolunda trenden inmiş, kalamışa doğru yana yürüyorlar. Hayır sahibi olan Yektâ, kulaklarındaki ânzadan dolayı şimdiye kadar dünya evine girmemiş bulunan arkadaşını baş göz etmek üzere, tanıdığı bir kadıncağzın evine götürmektedir. Bu mü-lâkat evvelden hazırlanmış olduğu için iki dost yolda, buna dair konuşuyorlar.

Yektâ — (Suudun kulağının dibinde bar bar bağırarak) Bak göreceksin! Eminim ki çok hoşuna gidecek. Yaşı kırka varmış ama, yıpranmış, solmuş değil, tam senin istediğin gibi. Burada köşkü, İstanbulda evi,

bir iki dükkânı, falan, filânı var. Her halde bu zamanda böylesi düşüş sayılır. Vakıa ufacık bir kusurcağızı var. Fakat sen hele bir defa gör, konuş da... Nah, işte geldik. Şu ikinci kapı.

Suut — (Memnun ve binnaenaleyh her şeyi hoş görmeğe hazır) Kusursuz dünyada kim var? İş o beni beğensin. Bundan evvel bir kaç kadınla beni görüşürdün! Hiç biri bana varmak istemedi. Lâkin, kaba-hat yine sende. Ne olur, kulağımın dibinde o kadar hızlı bağırma. Hepsi de bundan ürüyorlar. Ben, ağır da konuşulsa, dudakların harekâtından, arada duyduğum bir iki kelimedenden, ne söylendiğini pek âlâ anlıyorum.

Yektâ — (Tabii sesile) Sen görürsün, şimdi. (Bağırarak) Peki!. Yavaş söyleyim.

(Kapıyı çalarlar. Açıan hizmetçinin arkasından köşke girip, misafir odasında kendilerini bekleyen Bayan Gülten'in karşısına çıkarlar.)

Bayan Gülten — (Yektâya) Safa geldiniz, Bay Yektâ!. Teşrifinize ne kadar memnun oldum!

Yektâ — Allah ömürler versim efendim. (Takdim ederek) Dostum Suut... Hâ-kipayinize yüz sürmeğe geldi... (Suutla Gülten selâmlaşırlar.)

Gülten — (Suuda) Sizi tanımakla şeref yap oldum, sayın bay!. Bay Yektâ zaten daima sizden bahseder, senanızda bulunur.

Suut — Evet bayan! Adeta yaz gibi. Fakat bu gayri tabii havaların mahsulâtta çok zarar dokunuyormuş. Maazallah, kıtlıktan korkulur diyorlar.

Gülten — Aman, efendim... Estağfurullah!. İltifat ediyorsunuz. (Bir fasıldan sonra) Zâtâîleri mîmarsınız, değil mi?

Suut — Evet, efendim. Sineklibakkalda oturuyorum.

Gülten — O halde sizden bir ricam var. İstanbuldaki fakirhaneyi tamir ettirmek, daha doğrusu apartıman şekline koymak istiyorum. Bu lütfü esirgemezsiniz değil mi?.

Suut — (Bir köşede eski bir mecmua karıştırmakta olan Yektâya göz ucuyla bakıp beyhude istimdad ettiği halde, imdat göremeyince, herçe badâbad:) Evet efendim, Lûtfü biraderzademdir!

Gülten — Varsın olsun! Bu halde kalıp da hiç irad getirmeyeceğine biraz masraf edelim de, hiç olmazsa kat kat kiraya verir, bir faydasını görürüz.

Suut — (Alık lık gülümseyerek) Evet, efendim. İnsan hali, böyle şeyler olur.

Yektâ — (Başını kaldırıp) Hatırat neşri de şimdi moda oldu. Hangi mecmuayı açtımsa tesadüf ettim.

Gülten — İsabet olur, birlikte gidin de bağı dolaşın. O vakte kadar yemek de hazırlanır!

Suut — Vallahi, bayan! Nazarlarınız insanı âdeta teshir ediyor. Hiç şüphesiz ruhunuza makes olan bu nazarlar... (Alt tarafını getirmek için düşünür!)

Gülten — (Suut lâkırdiyi bitirdi zannile) Ön tarafa duvar yaptırдыm da ondan! Mahalle çocukları parmaklıktan içeriye atlayıp yemişleri yoluyorlardı.

Suut — Cepheniz nuru ismetle parlıyor...

Gülten — Arka taraf daha geniştir. Tel ile böldürdüm de sebze diktiyorum. Arzu ederseniz, başka bir gün ziyaret edersiniz.

Suut — Musikiye merakınız var mıdır bayan?

Gülten — Ahçı kadının çocuğu hastalanmış diye haber geldi, gitti. Onun için kusura bakmayın. Ben kendim ne yapabildimse onu yaptım.

Suut çok iyi. Bendeniz alaturka taraftayım. Musa Süreyyayı bilir misiniz bayan?

Gülten — Bilirim! tatar böreği en basit şey. Sevdiğinizi bilse idim, yapardım.

Suut edebiyattan hoşlanır mısınız? Neşat Nurinin eserlerini bittabi okumuşsunuzdur.

Gülten — Hamuru ince açılmak şartıile...

Erkek — Bir daha ne zaman geleyim?

— Tabii gelecek ay başında...

**Kadın — Ben insanın ne düşündüğünü gözlerinden okurum..
Erkek — Vallahi bendenizi mahcup ediyorsunuz!..**

Suut — Halit Fahriyi nasıl buluyorsunuz?

Gülten — Hazmı biraz ağırdır.

Suut — Görüyorum ki zevklerimiz birbirine çok uygun. İnşallah iştahlarımız bu kadarla kalmaz.

(Bu aralık, hizmetçi gelip yemek hazır olduğunu söyler sofraya otururlar. Aynı Mükâleme yemek esnasında da devam eder. Tipirip kalkarlar. Suut elini yıkamak için dışarıya çıkar.)

Yektâ — (Gültenin yanına sokulup kulağına haykırarak) Nasıl beğendiniz mi?

Gülten — Çok kibar, terbiyeli, nazik... Ben lâkırdıyı iyi idare edebildim mi? Ağırca işittiğimin farkında olmadı ya?

Yektâ — (Aynı veçhile) Hayır, olmadı!

Suut — (İçeriye gelip) Şimdi, bayan müsaade bu-

yururlarsa veda edelim, de, bir daha sefere kendilerini uzun boylu tasdi ederiz.

(İzin alıp kol kola çıkarlar. Yolda giderlerken Yektâ, Gültenin memnuniyetini müjdeler.)

Suut — Demek ki beni beğendi öyle mi?

Yektâ — (Bağırarak) Pek ziyade!. Ya, sen?

Suut — Mükemmel, azizim! Olur kadın değil. Haniya kusuru var diyorsun. Hiç bir kusuru yok. Öyle kanaat getirdim ki kendisiyle iyi anlaşacağız!

Ercümend Ekrem

BEREKETLİ OLSUN!

Zevce — Doğrusu, bizim kız çok muktesit...

Zevç — Evet, mütemadi-yen nişanlı biriktiriyor!

MERHAMET!

Meşhur pehlivanlarımız - Çoban Mehmet, her gece kapısını sıkı sıkı kitleyip öyle yatarmış. Bir gün, Sa- it Çelebi sormuş:

— Ayol pehlivan, niçin böyle kapıyı sıkı sıkı kilitliyorsun?

— Hırsız girmesin diye ...

Çelebi gülmüş:

— İlâhi pehlivan, yabanın hırsızına ne acıyorsun, varsın girsin!...

SÜTE HAVALE

Müşteri lokantadan çıkacağı sırada bir müddet masanın altında bir şeyler arar, sonra vaz geçip garsonu çağırır:

— Garson, der, masanın altına bir yirmi beş kuruşluk düşürdüm. Aklında olsun: Şayet bulursan yarın bana verirsin, eğer bulamazsan, senin olsun!

EHVENİ ŞER

— Dün gece ne yaptın?
— Üç saat kitap okudum.
— Üç saat mi?.. Meraklı bir şeydi galiba...

— Bilâkis, tatsız, can sıkıcı bir roman..

— E... Öyle ise üç saat niye okudun?.. Kaldırıp atsaydın...

— Nasıl atarım birader? Karşımda bizim kaynana oturuyordu. Kitabı bıraktığım takdirde onunla konuşmak lâzım gelecekti!..

ISBATI MEYDANDA

Salamonun dükkânına bir müşteri gelip bir kat esvab beğendi. Lâkin parasını saymadan evvel Salamonu sordu:

— Bu elbise halis koyun yünü, öyle mi?

— Maşallah paşam, nah, bak. Koyunun kemiklerini de düğme yapmışlar bilem!

İki katlı pot

[Öğleden sonra saat üç. Mansur Necip ile Zeki Büyükkadada klübün. tara-
çasında konuşuyorlar.]

Mansur — Hakikat şu ki adam ol-
mazsın Zeki!..

Zeki — Hayrola!.. Gene ne yaptım?

Mansur — Daha ne yapacaksın?..
Gene bugün öyle bir pot kırdın ki!

Zeki — Farkında bile değilim. Söy-
le bakayım, ne olmuş?

Mansur — Öyle ya!.. Farkında değil-
sin... Zaten sende bu pot merakı san-
ki ezeldenberi Allah vergisi. Halbuki
bugün devirdiğin çamın bir eşi şu or-
manlarda bile zor bulunur!

Zeki — Canım, söyle dedik a!..

Mansur — Sabahleyin piket masa-
sında Sarım Vehbiyi Abdullar Ulyaya
takdim ettiğin vakit, orada hazır bulu-
nanların gülümsediklerini gördün, de-
ğil mi?..

Zeki — Hata mı ettim?.. Birbirlerini
tanı mıyorlardı?

Zeki — Kuzum Allahı seversen!..
Takdim ettisem ne oldu?.. Aralarında
bir geçmiş mi var?

Mansur — Öyle ise bilmiyorsun, aza-
zim! Abdullah Ulyanın kansı Süveyda
Ötedenberi Sarım Vehbinin... Şey.. İş-
te anlayıver artık!..

Zeki — Sonra?..

Mansur — Sonra mı?.. Ömürsün Ze-
ki, yok mu?.. Artık bunun sonrası, mon-
rası kalır mı?

Zeki — Canım, ne bileyim?.. Başka-
larının işleri beni alâkadar etmez, ki...
Şimdi anlıyorum, gerçekten ayıp etmi-
şim... Canım sıkıldı... Bak hele... Pe-
ki ama, sen de bana bir işaret geçme-
li, hiç olmazsa kolumu dürtmeli değil
miydin?

Mansur — Senin böyle bir pot kıra-
cağına nasıl ihtimal verebilirdim? Me-
seleyi kâinat biliyor... Senden başka!.

Zeki — Kabahat bende mi? Üç sene-
dir burada yoktum; yeni geldim. Bitta-
bi sizin dedikodularınızı tamamen öğ-
renmek için biraz vakte muhtacım!

Mansur — İyi ama.. madem ki öyle-
dir, sen de her işe karışma, kendini
tut... Bu iki zatı görüştüreceksin sen
mi kaldındı? Bak bütün bunları senin
iyiliğin için söylüyorum, sakın danıl-
ma e mi?.. İşte şimdi bu kırdığın potla
elâleme maskara oldun.

Zeki — Hakkın var birader, çok mah-
cubum, pek çok...

Aradan bir saat geçer, Zeki Necmul-
lah büyük otelin kapısından içeriye
dalar. Taraçada oturan insanlara şöy-
le seri bir göz gezdirdikten sonra masa-
lardan birine yaklaşır. Bu masada Bay
Abdullah Ulya oturmuş saman çöp ile
önündeki limonatayı karıştırıyor.

Zeki — Affedersiniz Bay Ulya, size
bir şey arz etmek istiyorum.

Ulya — İstafurullah!.. Buyrun! Ne
emredersiniz? Garson! (Garson gelir)
Baya bak... Ne emrediyorlar.

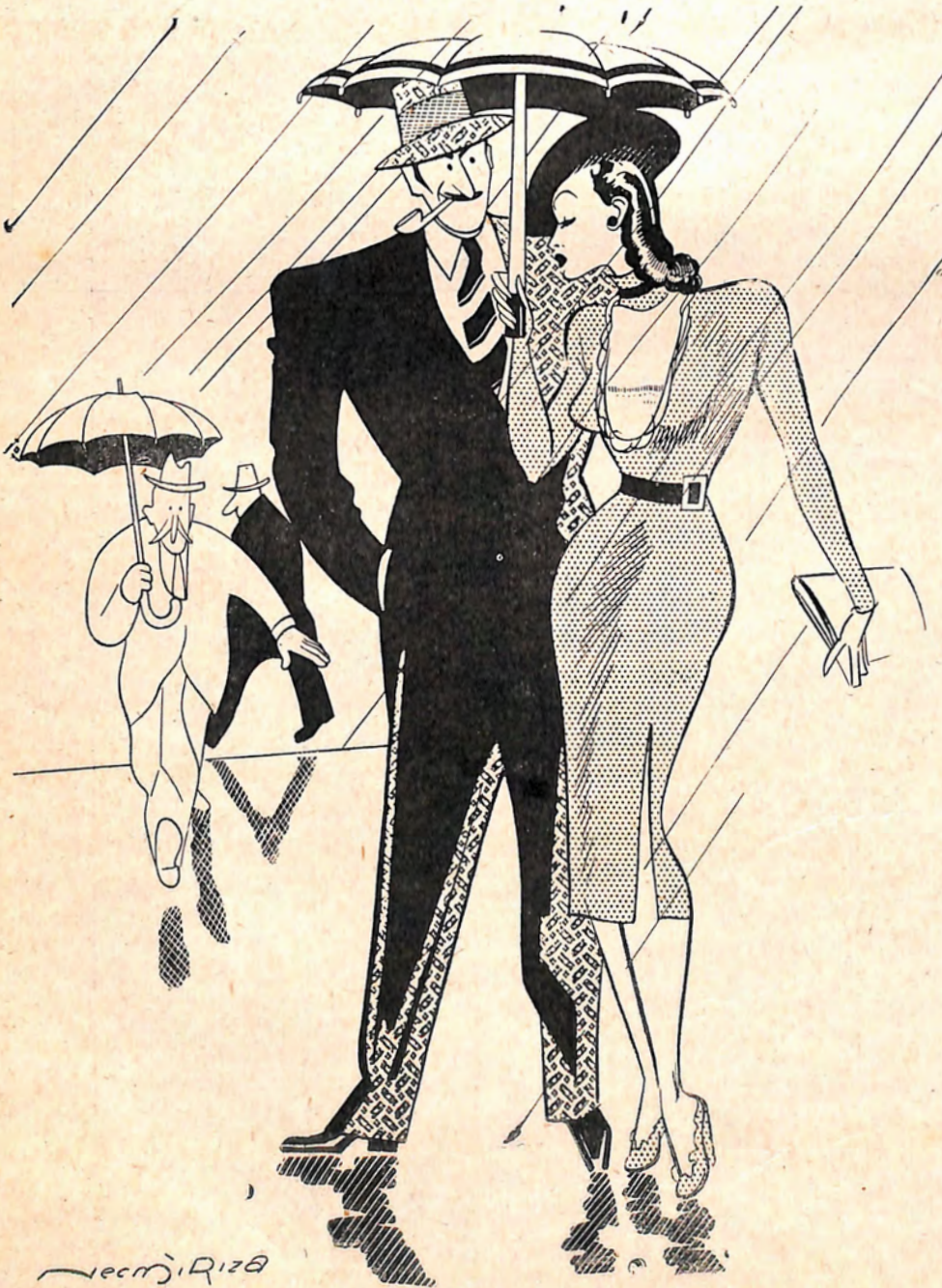
Zeki — Bir şekerli kahve!.. (Garson
gider) Arzedeceğim mesele çok mü-
himdir. Evveleminde affinizi diliyece-
ğim.

Ulya — Affi mi dilemek mi? Buna
neden lüzum görüyorsunuz? Bir insan,
ahbabının bir kahvesini içmez mi?..
Aramızda teklif mi var?

Zeki — Mevzuubahs o değil ki... Ben
size karşı bir kabalık ettim!

Ulya — Siz mi?..

Zeki — Evet, ben... Fakat kusuruma
bakmıyacaksınız. Malm ya!.. Ben u-
zun müddettenberidir İstanbulda değil-
dim; bilmiyordum... Vakıf sorup öğ-
renmeli idim, hiç değilse sabır ve te-

— Daha ne kadar böyle yanımsıra geleceksiniz?..

— Yağmur dininceye kadar bayanım ..

enni ile hareket etmeli idim, öğreninciye kadar...

Ulya — Mesele nedir?

Zeki — Malûm... Elbette farkına vardınız...

Ulya — Vallahi bilmiyorum.

Zeki — Biliyorsunuz! Bu sabah piket masasında...

Ulya — Peki!. Ne olmuş piket masasında?.

Zeki — Size Sarım Vehbiyi takdim ettim.

Ulya — Evet... Öyle oldu.

Zeki — İşte!. Üstüme vazife olmyan bir işe karıştım ve neticede kocaman bir pot kırdım.. Herkes de farkına vardı, kepaze oldum. Lâkin sizi temin ederim ki, Bay Ulya.. Bilmiyordum.. Katiyen bilmiyordum.

Ulya — **Anlamıyorum** azizim.. Neyi bilmiyordunuz?.

Zeki — Evet.. Eminim ki bu tecahülünüz ulüvvücenabınızın, tezaketinizin icabıdır. Ancak yine sizi namusumla, vicdanımla temin...

Ulya — Canım, nedir?.. Ne demek istiyorsunuz?.. Anlamıyorum!

Zeki — Anlıyorsunuz. Sarım Vehbiyi size takdim ettim..

Ulya — Pek âlâ!. Kendisini sasen ismen tanıyordum.. Fakat görüşmemiştim.

Zeki — Evet.. Fakat ben bilmiyordum.

Ulya — Neyi bilmiyordunuz?

Zeki — Nasıl söyliyeyim?. Lâkin söyleyeceğim.. Hazır şurada kimse yok. Bayan Süveydanın.. Zevceniz bayanın.. Şey... Sarım Vehbi ile münasebetlerini bilmiyordum.

Ulya — Nasıl?!

Zeki — Evet.. Bayan Süveydanın Sarım Vehbinin metresi olduğunu vallahi, billâhi, tallahi bilmiyordum!.

Ulya — Ya?!... Ben de şimdi sizden işitiyorum!...

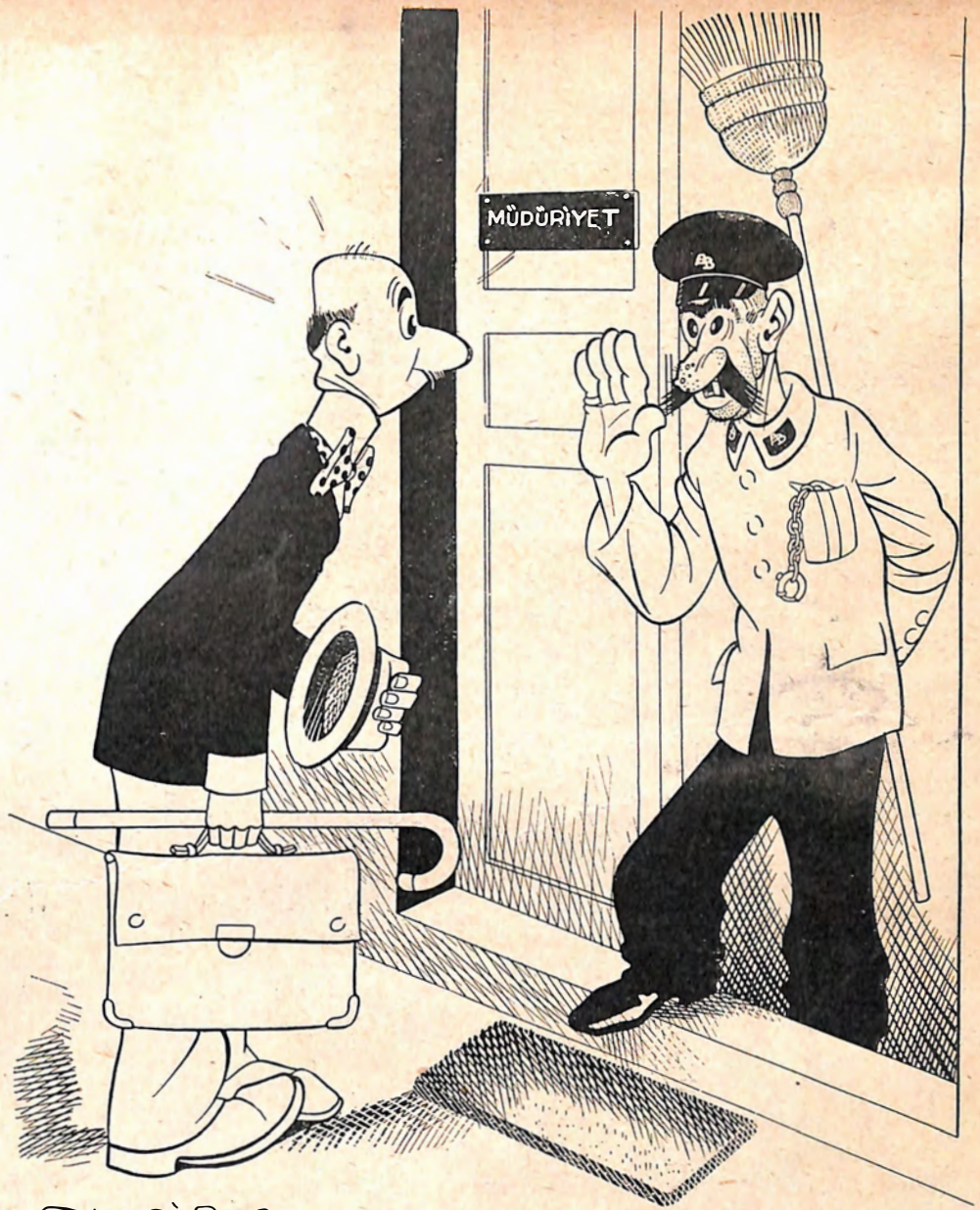
Çekirge

AH ŞU ERKEKLER!

İki kadın arasında:

— O Rauf olacak hain bütün ısrarlarına karşı parası kalmadığına yemin etti, ben de evimden koğdum... Halbuki üç bin lirası daha varmış, onu da bu yaz Adada Melâhat ile beraber bitirmiş!

— Ah şu erkekler! Hep böyle vicdansızdırlar!

Necmi Rıza

— Bay müdür yok mu?

— Yok...

— Ne vakit gelir?..

— Bay müdür: «Ben burada yokum» diye emir verdi mi, ne vakit geleceği belli olmaz!

DALGINLAR!

— Yahu, bu dalgınlıkla benim halim, ne olacak, bilmem... Geçen gün Köprü gişesine para bozduracağım zaman memura: «Bir paket Serkloryan ver!» demişim. Adamcağız yüzüme müstehziyane bakıp: «Bayım tütüncü dükkânı karşıda!» deyince aklım başıma geldi. Ama pek mahcup oldum.

— Bu bir şey değil. Geçende yedigim halı görseydin... Bizim Nuri ile gazinoda tavla oynuyorduk. Fena halde hararet bastı, garsondan su istedim. Bir taraftan da oyuna telâşla devam ediyordum. Zarlar elimde iken garson suyu getirdi. Ne yapсам beğenirsin? Su yerine zarları ağızıma, suyu da tavlanın içine atmıyayım mı?!...

KÖYLÜ İLE AVUKAT

Küçük vilüyet merkezlerinden birine yeni yerleşen bir avukat, bir gün yazıhanesinde otururken, içeriye bir köylü girer ve selâm verdikten sonra sorar:

— Sen avukat mısın?

— Evet.

— Zanaatinin ehli misin?.

— Oldukça.

— Bir katili cezadan kurtarmak için ne alırsın?

— Yüz lira!

Köylü, başını kaşıyarak çıkar. Üç gün sonra yine gelir ve avukatın masasının üzerine yüz lira bırakarak:

— Al! der; tahsildan öldürdüm; ne yapacaksan yap gayri!..

VIROZA

HER TÜRLÜ YANIKLAR
KAN ÇİBANLARI MEME İLTİHABI

SILKO

ROMATİZMA
LUMBAGO SİYATİK

Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz
kalmasını isterseniz

PERTEV

DIŞ MACUNU
kullanınız

PERTEV

DIŞ MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır
ve diş etlerini kuvvetlendirir

Ademi iktidara

ve

Belgevşekliğine

karşı

HORMOBİN

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

Güzel ve beyaz dişlerle süslü

**Bir tebessüm
aşkın başlangıcı olur**

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek te-
bessümünüzün tazeliğini vıkaye ediniz. Bunun
için de gayet antiseptik ve güzel kokulu
meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kulla-
nınız. Pasteur'ün tettebbüatı esasına tevfikân
istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel
bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını
muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerle
başlıca parfümörlerde satılır.

Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde
Parfümörlerde satılır.

GRİPİN

Baş, Diş, Nezle, Grip, Romatizma
nevralji, kırıklık ve bütün ağrılarınızı derhal keser.

icabında günde 3 kaşel alınabilir.

REKTA

BASUR MEMELERİ
VE HER TÜRLÜ İLTİHABLAR

NERVİN

UYKUSUZLUK
SİNİR AĞRILARI BAYGINLIK

CİLDİNİZİ

Genç hayvanların cilt hüceyrele-
rinden istihsal edilen

BİOCEL ile
BESLEYİNİZ

**VE HER SABAH DAHA GENÇ
GÖRÜNÜNÜZ**

Meşhur bir üniversitede dâhi bir doktor profesör tarafından keşif ve istihzar edilen asrın en büyük ve kıymetli güzellik unsurudur.

25 yaşınızdan itibaren cildiniz, kıymetli Biocel'ini kaybetmeğe başlar. Şayet, cilt başka bir unsurla beslenmezse, bu ziya seneden seneye artar ve nihayet yüzünüz buruşmuş ve ihtiyarlamış olur. Cildinizin Biocel'i yüzünüzü taze tutar ve genç gösterir. Genç hayvanlardan istihsal edilen Biocel, tıpkı cildinizin tabii Biocel'i gibidir. Mümasil cilt unsurları arasında en müessir ve en kıymetli bir cevherdir. Cilt hüceyrelerinizin derinliğine nüfuz ederek buruşukluk-

ların teşekkülüne başladığı yeri hemen beslemeğe başlar. Hattâ annelerin bile yüzünü gençleştirir. Ve genç kızlarla hiç görmedikleri sehhar ve terü taze bir ten temin ederler. Bu Biocel cevheri, şimdi pembe rengindeki Tokalon kreminin terkinde tam cildinizi beslemek için matlup nisbet dairesinde mevcuttur.

Geceleri yatmadan evvel kullanınız. Sabahları yağsız beyaz rengindeki Tokalon kremi kullanınız. Bu kremde bilhassa - birkaç gün zarfında birbirinden daha beyaz üç renkte teninizi beyazlatacak olan - «Ok-sijen beyazı» vardır. Bu iki krem kullanıldığı takdirde memnuniyet-bahş semeresini garanti ederiz.

Çektiği ıstırapların
mes'ulü kendisidir

NEVROZİN

Kaşelerini tecrübe etmiş olsaydı ona cehennem hayatı yaşatan bu muannid baş ağrısından eser kalmıyacaktı.

NEVROZİN

Bütün ıstırapları dindirir, baş ve diş ağrılarıyla üşütmekten mütevellid ağrı, sızı ve sancılara karşı bilhassa müessirdir.

NEVROZİN

Mideyi bozmaz,
kalbi ve böbrekleri
yormaz

KELVINATOR

VERESİYE SATIŞ SAHİBİNİN SESİ VE AÇENTALARINDA